

Ue Militia
prædicta, p̄is
regulis ordi-
nata, feliciter
in dies procedat, hic Pontifex hæc statuit videlicet.

Milites fidei
professionem
emittant.

In susceptione
habitus Eucharistia
Sacramenti sumant.

In pallisque
Crucem fulvi
coloris imaginem
B. Virginis
in medio habentem,
& aliam Crucem
cum d. imaginem
e. collo pendente
gestent.
Vota obedientie,
& castitatis
conjugalis
emittant.

Contra R. E.
hostes pugnare
promittant.

Officium Beate
Mariæ, seu Coronam
singulis diebus recitent.
Festis, & Sabbatis
diebus Missam audiant.

Festis tertia
ab esu carnis
se abstineant.

Festis B. Mariæ,
Eucharistiam sumant.

Die festo Beate
Mariæ de Monte
Carmelo, cum celebrantur

ri, & recte vivere, & Catholici nominis hostes debella re valeant.

§.1. Hinc est, quod Nos, qui nuper piis charissimi in Christo filii nostri Henrici Francorum Regis Christianissimi nomine supplicationibus Nobis humiliter porrectis inclinati, ad Omnipotentis Dei, & eius Gloriosissimæ Matris Virginis Mariæ gloriam, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltationem, hæresumque extirpationem, & hæreticorum depressionem, Militiam ex defectis Gallicanæ Nationis viris nobilibus, & ingenue natis, sub denominatione, seu titulo, ac regula ejusdem Gloriosissimæ semper Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo, ereximus, & instituimus, cupientes, ut illa piis, & opportunis regulis ordinata, & innixa, religioso gradu jugiter, & feliciter incedat, ejusdem Henrici Regis nomine Nobis humiliter porrectis precibus annuentes.

§.2. Quod perpetuis futuris temporibus dictæ Militiæ Milites fidei professionem juxta articulos tempore felicis recordationis Pii Papæ Quarti Prædecessoris nostri a Sede Apostolica propósitos, & approbatos, in manibus Magni Magistri ejusdem Militiæ, seu ab eo deputandi, emittere, illamque manu propria subscriptam ei, qui curam Archivi ipsius Militiæ habeat consignare.

§.3. Eoque die, quo habitum militare suscipiunt, ante illius susceptionem, peccata sua sacramentaliter confiteri, & Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumere.

§.4. Nec non in pallis Crucem fulvi, seu impluviati coloris, imaginem d. Virginis Mariæ in medio habentem gestare, aliam quoque Crucem auream, cui ab utroque latere ejusdem Gloriosissimæ Virginis imago sit vincta serice ejusdem coloris e collo pendente d. ferre.

§.5. Insuper Deo, & eidem Gloriosissimæ Matri Mariæ, & dictæ Militiæ Magno Magistro, juxta tenorem prædictæ erectionis creato, obedientiæ, & castitatis conjugalis vota emittere.

§.6. Ac quotiescumque a Nobis, & Sede Apostolica, aut Francorum Rege Christianissimo pro tempore existente prædicto Magno Magistro præcipietur, contra Romanæ Ecclesiæ hostes pugnare.

§.7. Ad hæc singulis diebus Officium B. Mariæ, seu Coronam quanta majori poterit devotione, recitare.

§.8. Festis quoque, & legitime non impediti Sabbathi diebus, sacrum Missæ sacrificium audire.

§.9. Nec non feria tertia cujuslibet hebdomadæ ab esu carnis abstinere.

§.10. Quolibet vero ipsius Gloriosissimæ Virginis Mariæ festivitatis die, & præcipue de Monte Carmelo, quæ die 16. Julii celebrari solet, peccata sua sacramentaliter confiteri, & Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumere.

§.11. Eodemque die festivitatis Beate Mariæ de Monte Carmelo, in loco per dictum Magnum Magistrum designando ad

devote celebrandam hujusmodi festivitatem simul congregari.

§.12. Denique ratione commendarum, quæ juxta tenorem erectionis prædictæ fundabuntur, quasque obtinebunt, solita jura, & responsiones ærario dictæ Militiæ, prout aliarum Militiarum Milites perolvere solent, etiam solvere debeant, & teneantur.

§.13. Quia vero ex Francorum Regis Christianissimi subditis dictæ Militiæ Milites juxta prædictæ erectionis tenorem esse debent, sub quibuscumque Ducibus absque expressa dicti Magni Magistri licentia, sub poena privationis habitus dictæ Militiæ nullo modo militare possint, perpetuo statuimus, & ordinamus; sicque a Militibus prædictis observari præcipimus, & mandamus.

§.14. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, die vigesima sexta Februarii 1608. Anno Tertio.

XCIV.

Quod Rex Franciæ perpetuus Administrator Militaris Ordinis S. Spiritus etiam exteros Catholicos ad Militiam admittere possit. Et tam ipse, quam alii ejusdem Militiæ Milites Sacramentum Eucharistia, Octavam ante generalem Congregationem, & sui admissionem sumere debeant.

PAULUS PAPA V.

Charissimo in Christo Filio nostro Henrico Francorum Regi Christianissimo, salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. **M**ajestatis tuæ nomine Nobis nuper expositum fuit, quod statutis Militaris Ordinis Sancti Spiritus, cujus Majestas tua perpetuus Administrator esse dignoscitur, inter alia cautum est, ne exteri, qui habitati, & Regni Franciæ incolæ non sunt, in Milites dictæ Militiæ recipiantur, die vero generalis Congregationis dicti Ordinis, quando etiam aliquis ad habitum per ejusdem Militiæ Milites gestari soliti susceptionem admittitur, ut tam Majestas tua, quam Officiales dicti Ordinis, & Milites, & quisquis ad habitum admittitur, Sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumere teneantur.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subungebat, Majestas tua, quæ sicut, & prædicti Officiales, ac Milites statuta hujusmodi observare voto, & juramento se atrinxerunt, ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholica fidei exaltationem dictum Ordinem etiam extra Regnum Franciæ longius diffundi, & in exteros fidei prædictæ zelo conspicuos, ac alias juxta ejusdem Ordinis statuta qualificados extendi posse plurimum desi-

dum conveniant.

Militia wariorum, solitas reservationes persolvant.

Sub quibusvis Ducibus absque licentia Magni Magistri non militent.

Quibuscumque non obstantibus.

Dat. die 26. Februarii 1608. An. III.

Statutis Ordinis Militaris S. Spiritus cavetur, quod exteri, qui habitati, & Regni Franciæ incolæ non sunt, non recipiantur, & si Rex, quam ceteri die Congregationis generalis Eucharistiam sumere teneantur.

Rex ad exteros quoque extendi, & Eucharistiam ante Congregationem sumere possit.

desideret. Cumque etiam dicto die generalis Congregationis, & admissionis ad habitum susceptionem, aliis negotiis, & Officiis magna cum mentis agitatione potius, quam orationi, & spirituali contemplationi vacari soleat, SS. Eucharistia Sacramentum aliquot diebus ante, longe majori cum reverentia, & spirituali fructu sumi possit: Idcirco eadem Majestas tua Nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis de benignitate Apostolica providere dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui illa, quæ ad Spiritus Sancti gloriam, & Catholica fidei exaltationem cedunt, ac fidelium devotionem augent, ejusdem Sancti Spiritus gratia suffragante promovere desideramus, Ordinis prædicti propagationi, & Militum ejusdem animatum salutem quantum cum Domino possumus consulere volentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, votum, & juramentum prædicta, illis in cæteris omnibus in iis contentis firmis remanentibus, auctoritate Apostolica tenore præsentium relaxamus. Utque Majestas tua, & prædicti Officiales, ac Milites, exteros etiam non habitatos, nec Regni Franciæ Incolas, Catholicos tamen, & gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, dicto statuto non obstante in Milites dictæ Militiæ admittere, illic admitti (dummodo tamen in eorum admissionem, aut alias quandounque, qui non Majestatis tuæ sed aliorum Principum, aut Dominorum subditi, & Vassalli existerent, votum aliquod, aut juramentum non emittant, aut præsent, quod potestati, aut superioritati, vel jurisdictioni, aut ali cuicumque juri Principum, seu Dominorum, quorum subditi, ac Vassalli erunt quomodolibet advertetur) libere, & licite possint. Necnon ut Majestas tua, Officiales, & Milites prædicti, & quisquis ad dictæ Militiæ habitum susceptionem admittitur, non ipso die Congregationis generalis, & quo habitum suscipit, sed infra Octavam præcedente Sanctissimum Eucharistia Sacramentum suscipere valeant, & teneantur (ita tamen, ut ante diem Congregationis, & admissionis ad habitum hujusmodi tam Officiales, & Milites, quam ad habitum admittendi se prædictum Sacramentum infra dictum tempus suscepisse legitime ostendant) eadem auctoritate concedimus, & indulgemus. Et votum, ac juramentum prædicta ad hunc effectum commutamus, & pariter relaxamus, ac statuimus, & ordinamus.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac dictæ Militiæ statutis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die decimasexta Februarii 1608. Pontificatus nostri Anno III.

Conceditur itaque, exteros posse recipi.

Quibuscumque non obstantibus.

Dat. die 16. Februarii 1608. An. III.

Quibuscumque non obstantibus.

Dat. die 16. Februarii 1608. An. III.

Innovatio Taxæ Pii PP. IV. servanda in Officiis Criminalibus Urbis cum nova declaratione.

PAULUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter graves Apostolatus nostri curas, quibus assidue premimur, dum regimini Ecclesiæ Universalis tenuitati nostræ nullo nostrorum meritorum suffragio a Domino creditæ invigilare nitimur, postrema illa non est, ut Alma Urbs nostra Tribunalia, quæ præ oculis quotidie habemus, & in quibus inter tam multos etiam remotissimarum nationum Christianifideles jus dicitur, ita sint ordinata, ut Justitiæ, integritatis, & moderationis alius sint speculum, & exemplar: Quapropter, si quos abusus, præsertim ex omnium radice malorum cupiditate exortos illa reformare cognovimus, eos pastorali vigilantia recidere, ac penitus evellere debemus.

§.1. Alias siquidem sal. rec. Pius Papa Quartus Prædecessor noster constituendo taxam mercedum Notariorum Causarum Criminalium Gubernatoris, Auditoris Camera, Vicarii, Senatoris Urbis, & Judicis Burgi inter alias statuit, & præcepit, quod ipsi Notarii pro eorum mercede pro nota sententiæ absolutoria definitiva, seu decreti vim definitiva habentis, quidque pro cassatione processus tam in causis, in quibus capitalis, quam in aliis, in quibus non capitalis, sed corporalis, ac etiam in quibus, nec capitalis, nec corporalis poena imponenda erat, accipere deberent, ex qua quidem Constitutione, & taxæ sic distincte præscripta, licet iidem Notarii decreti notam, & processus cassationem prætere nullo pacto possent, nisi in casu, in quo inquisiti rei, seu carcerati ab illis imputato crimine absolventur.

§.2. Tamen, sicut accepimus, nec sine animi nostri molestia complures inquisiti, seu carcerati, & forsitan pro levi crimine vix examinati, & quandoque etiam non examinati, absque ulla eorum causæ discussione habentes decretum de relaxando, seu de non molestando, vel modica soluta, aut commutata, vel etiam aliqua ex causa iudici benivisa, nulla soluta poena, a Notariis coguntur ipsi solvere, & decreti notulas, & processus cassationes, perinde ac si formaliter tanquam reperti non culpabiles, prout eadem Pii taxa loquitur, forent absoluti, sub prætextu, quod in eodem relaxationis, seu non molestationis, vel abolitionis decreto, ut plurimum a Iudice non subscripto, & forsitan etiam eodem Iudice inficio, ad effectum extorquendi indebitas pecunias, apponunt clausulam, *mandavit cassari, & amplius non molestari*, quam nec carcerati, nec inquisiti, & non carcerati apponi petunt, nec curant, credentes sic locum esse exactiõni dictæ notæ, & cassationis.

Procedimus.

Pius IV. Taxam a Tribunalibus Criminalibus Urbis observandam præscripsit.

Eam vero Notarii non observantes pauperibus erant gravamini.

fationi, quasi illa clausula absolutionem importent, idque sepius contingit praesertim in carceratis pro praetensa contraventione exilii, vel praeccepti pro delatione armorum non prohibitorum, pro rixacum modico vulnere, aut similibus Causis, qua sine plena Causae cognitione brevi manu expedienda sunt: Unde interdum evenit, quod pauperes carcerati non habentes unde solvant, in carceribus detineantur, nec relaxari possunt, nisi in die visitationis carcerum, in quo petunt, & obtinent gratis relaxari. Adducunt autem, sicut etiam accepimus, ad eorum excusationem Notarii, quod ita in praeteritum fuit observatum, & quod ab hac observantia sic eadem taxa interpretationem recipit: ignorantes, seu potius ignorare volentes, quod talis non observantia, sed corruptela, & mala extorquendi alienas pecunias consuetudo dicenda est, quod constitutio, & taxa praedicta interpretatione minime indigebant, cum earum verba clara, non autem dubia sint, quin etiam iidem Notarii frequenter reos inquisitos, & processatos, non tamen unquam carceratos, vel etiam jam carceratos, & sub obligatione, vel fideiussione de se representando, vel alias ante causae expeditionem relaxatos, ad ejusmodi processum cassationem, sententiae, seu decreti absolutorii prolationem a Judicibus obtinendam, ut exinde indebitum questum notulae sententiae, vel decreti, & cassationis processum faciant variis artibus, & fallaciis, praesertim per citationes ad se representandum, vel sententiam audiendum in maximum pauperum reorum dispendium invitatos trahunt, & inducunt.

Paulus praedictam Taxam confirmat.

§.3. Volentes igitur hujusmodi extorsionibus, & indebitarum pecuniarum exactioibus pro pastoralis officii debito occurrere, omnesque id genus abusus, & corruptelas de medio tollere, ac pauperes carceratos, seu inquisitos, vel quarelatos quantum fieri potest, sublevare: idcirco Motu proprio non ad alicujus super hoc Nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione nostra, ac ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine reformationem, & taxam Pii Quarti Praedecessoris praedictas, omniaque, & singula in eis contenta, ac prout ibi continentur pro insertis habentes, auctoritate Apostolica confirmamus, approbamus, & innovamus.

Prohibet, quominus Notarii quidquam accipiant pro notulis sententiarum.

§.4. Et insuper eidem Reformationi, & taxae inherentes, & quatenus opus sit eas declarantes, hac nostra perpetua valitura Constitutione statuimus, decernimus, ac districte praecipiendo mandamus omnibus, & singulis nostris, & Sanctae Romanae Ecclesiae Camerarii, Vice-Camerarii, Gubernatoris, Auditoris Camerae, Vicarii, & Clericorum etiam Camerae nostrae Praesidentium, Senatoris, Conservatorum, Curiae Burgi, de Gabellis, Ripaeque, & Ripetae, & aliarum quarumcumque etiam Piorum Locorum Almae Urbis nostrae Curiarum, vel jus dicentium Notariis, Actua-

riis, Scribentibus, aut quoquo modo criminales causas exercentibus, ne sub poena privationis officiorum, eorumque proprietatis ipso facto incurrenda, & Camerae nostrae Apostolicae applicanda, aliisque gravioribus, & corporalibus arbitrio Judicis imponendis in casu contraventionis poenis, de caetero audeant, vel praesumant mercedem notulae sententiae, aut etiam decreti, aut processus cassationis in relaxatione carceratorum, seu abolitione quarelationum non carceratorum, etiam a sponte dantibus, nec etiam quid minimum accipere, nisi quando ipse carceratus, quarelatus, seu inquisitus fabricato processu, & praecedente plena Causae cognitione, & discussione Fisco, aut parte, si aderit, citatis in ipsa sententia, seu decreto vim definitivae habente, a Judice subscripto fuerit a crimine, pro quo detinebatur, seu non detentus quarelebat, vel definitive tamquam innocens, vel ex haecenus deductis tamquam non repertus culpabilis expresse absolutus.

Excepit casibus hic expressis.

§.5. Pro compositionibus vero easdem notulas decretorum, & cassationes accipere minime possint, nisi in causis, & criminibus gravibus, gravemque poenam merentibus, & in quibus non solum intervenit plena causae cognitio, sed etiam discussio, & decreta fuerint nedum Judicis, sed manu etiam Procuratoris nostri Fiscalis subscripta: Remissiones tamen gratiosas Bannitorum in contumaciam condemnatorum, nec non exilii, & triremium poenarum de ordine Nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis, excipimus, in quibus iidem Notarii notulas decretorum, & cassationis processuum accipere licite possunt.

Mercedem pro causis accipiendae praescribit.

§.6. In aliis autem quibuscumque casibus, si carcerati fuerint, contenti esse debeant sola mercede mandati de relaxando, juxta dictam taxam Pii Praedecessoris: Si vero non fuerint carcerati pariter contenti esse debeant ea mercede, quae si carcerati fuissent, ipsis deberetur, pro mandato de relaxando, reprobata omnino, prout reprobamus illa, seu omni alia prava consuetudine, & observantia Notariorum, qui ad effectum extorquendi notulam decreti in omnibus fere decretis de relaxando, sub gratiae, aut commutationis poenae, aut alio quocumque praetextu apponunt clausulas mandavit cassari, amplius non molestari, silentium imponi, aut similes.

Prohibet quos quominus cogant reos ad petenda processus, cassatione &c.

§.7. Et insuper sub eisdem poenis praedictis omnibus Notariis prohibemus, ne per se, vel alium carceratos, inquisitos, vel processatos, ad processum cassationem, aut cujuscumque sententiae, vel decreti absolutorii impetrationem, vel postulationem per citationem ad se representandum, aut ad sententiam, vel alia quavis via directe, vel indirecte, aut quoquo modo cogere, inducere, aut invitare audeant, vel praesumant, sed omnia, & quaecumque contenta in dicta reformatione, & taxa Pii IV. Praedecessoris praedicti, & juxta hanc nostrae declarationis formam ad unguem omnino observent.

Clausa.

§.8. Decernentes sic in praemissis omnibus,

bus, & singulis per quoscumque Judices etiam ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere: irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Detogatio contrationum

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, stylo, ac etiam consuetudine quocumque temporis cursu etiam immemorabili, roboratis statutis, usibus, privilegiis, & indultis quibuscumque Urbis praefatae Tribunalibus, & Curii, earumque Collegiis, & Superioribus, Praesidentibus, Officialibus, Notariis, aliisque Ministris, & quibuscumque personis quacumque specialis nota, & expressione dignis, & quomodocumque, & qualitercumque privilegiatis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, & alias quomodolibet etiam per Nos concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & quibuslibet aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, de quibus quorumque totis tenoribus specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum habenda esset mentio specialis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Præsentium publicatio.

§.10. Ut autem praesentes nostrae litterae ad omnium notitiam deducantur, ac omnes quorum interest, aut interesse poterit, afficiant, nec earum possint ignorantiam allegari, volumus, & mandamus illas in Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Florae affigi, & ibi relicta copia aliquandiu detineri, sicque ad effectum incurrendi omnes, & singulas poenas in eo contentas, perinde ac si personaliter intimatae fuissent, omnes afficere.

Fides claudat etiam sumptibus.

§.11. Volumus etiam, quod earum exemplis, etiam impressis, ac Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae sigillo signatis plena, & indubitata fides,

caque prorsus adhibeatur in Judicio, & extra, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Taxa Pii IV. & praefatus declaratio in officii tenenda.

§.12. Urque tam ipsis Notariis, & scribentibus, quantum petere valeant, quam partibus litigantibus, quantum solvere debeant fugiter innotescat, ut singuli Notarii praedicti dictam taxam Pii IV. Praedecessoris, & hanc nostram declarationem impressam tabellae affixam in suo quisque officio in loco publico, quo ab omnibus inspicere, legi, & intelligi possint, omnino teneant.

Dat. die 1. Martii 1608. An.III.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Martii 1608. Pontificatus nostri Anno III.

XCIV.

Quod sacrum opus, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renovandi, perpetuo spectet ad Monachos dumtaxat Congregationis B. Mariae Fulien. in Urbe, Cisterciensis Ordinis S. Benedicti.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanum decet Pontificem in supremo Sedis Apostolicae solio divina dispositione constitutum, ad ea munera, in quibus sacra, & sancta ex Catholicae religionis ritu tractanda sunt, viros ex delectu peculiari cura, & sollicitudine assumere, qui aequae vitae integritate, ornatu, ac usu, & peritia praediti, in muneribus hujusmodi hinc cum utilitate, & fide, illinc cum rerum dignitate, versari possint, & velint.

Procuratum

§.1. Quod prudenti consilio a fel: rec: Clemente Papa VIII. Praedecessore nostro factum fuit. Nam cum animo destinasset ad opus sacrum, Agnus Dei in cera signandi, & fractum renovandi, certas, & idoneas personas deputare, quae ad hoc pium, & devotum munus deligerentur, religiosos Congregationis B. Mariae Fulien. dignos, & idoneos judicavit, ac etiam pro insigni sua pietate toto suo Pontificatus tempore delegit.

Clemens VIII. delegit hos religiosos ad signandum in cera Agnum Dei, totius tempore sui Pont.

§.2. Religiosi autem ipsi delatum munus aggressi, expectationi d. Clementis Praedecess. abunde responderunt.

Ipsi d. munus plene impleverunt.

§.3. Quod permovit pia: me: Leonem Papam XI. etiam Praedecessorem nostrum, ut ipsos religiosos in eo munere confirmaret.

Leo ideo XI. eisdem dumtaxat illud perpetuo demandat.

§.4. Cujus vestigiis nos inherentes, ac existimantes ipsos religiosos in praedicto munere retinendos, ac speciali aliquo Sedis Apostolicae privilegio, & decreto, in eam sententiam cohonestandos, motu proprio, non ad ipsorum religiosorum, vel alicujus alterius Nobis pro eis oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione nostra, ac de Apost. potestatis plenitudine, d. Congregationi, illisque religiosis nunc, & pro tempore existentibus, munus, & officium sacrum Agnus Dei in cera signandi, & fractum

Hic modo Pont. eisdem dumtaxat illud perpetuo demandat.

etum renovandi, in Monasterio S. Pudentiane, & Prioratus S. Bernardi de Urbe dicta Congregationis, ac quolibet eorum, vel alibi, (si ita Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existens, visum fuerit) per religiosos ad id a moderno, & pro tempore existente ejusdem Congregationis Generali deputandos, debitis temporibus obeundum, & exercendum auctoritate Apostolica tenore presentium, perpetuo committimus, & mandamus, ac etiam concedimus, & assignamus, ipsosque religiosos ad opus, munus, & officium hujusmodi, ab illis modo, & forma premissis obeundum, & exercendam, cum plena, libera, & omnimoda facultate, & auctoritate, omnia, & singula circa illud necessaria faciendi, & exequendi, perpetuo constitutum, & deputamus.

Ceterisque omnibus praesentibus.

§. 5. Distinctius propterea precipientes, & inhibentes, omnibus, & singulis quorumcumque Ordinum, Congregationum, Societatum, & Hospitalium, Monachis, Fratribus, & Religiosis, ac quibuscumque aliis personis tam Ecclesiasticis, quam secularibus, quibuscumque status, gradus, Ordinis, conditionis, & auctoritatis fuerint, in virtute sanctae obedientiae, ne in opere, munere, & officio hujusmodi, per se, vel alium, seu alios, se ingerere, vel immiscere, seu religiosos dictae Congregationis Fulien. de super quoquo praetextu, vel causa molestare, perturbare, seu inquietare quovis modo audeant, seu praesumant.

Decretum irritans.

§. 6. Ac irritum decernentes, & inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariarum.

§. 7. Non obstant, praemissis, & quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 28. Martii 1608. An. III.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 28. Martii 1608. Pont. Nostri Anno Tertio.

XCVII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Revocatio provisionis factae de Bajulivatu Turcopilerii cum nova illius, unione Magisterio Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani donec Regnum Angliae ad obedientiam Sedis Apostolicae revertatur.

PAULUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolicae Sedis providentia circumspecta personarum Religioni adstrictarum quieti invigilans, nonnumquam disposita mutat, & concessa revocat, prout ex re ipsa conspicit salubriter in Domino expedire.

Gregorius XIII. huc Bajulivatu Magisterio univ.

§. 1. Alias siquidem sel. record. Gregorius Papa XIII. Praedecessor Noster Bajulivatu Turcopilerii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, qui caput Linguae Anglicanae existit quovis modo vacantem Ma-

gisterio dicti Hospitalis, donec Regnum Angliae ad obedientiam Sedis Apostolicae reductum foret, univit, & incorporavit.

§. 2. Ac postmodum Nos certis de causis animi Nostri tunc moventibus unionem, & incorporationem hujusmodi dissolventes Bajulivatu Turcopilerii praedictum cum Magna Cruce, ac omnibus, & singulis ejus honoribus, & dignitatibus, aliisque pertinentiis suis, dilecto filio Francisco de Spinay alias Sanlucas fratri Militi dicti Hospitalis noudum tamen professo, quem Charissimus in Christo filius Noster Henricus Francorum, & Navarra Rex Christianissimus Nobis per suas literas plurimum commendaverat, ex tunc, prout ex eo tempore, postquam professionem praedictam emisisset, contulimus, & de illo providimus.

§. 3. Deinde vero nonnullis rationabilibus causis animi Nostri similiter moventibus adducti, literas Nostras, earumque vim, & effectum ad Nostri, & Sedis Apostolicae beneplacitum suspendimus, prout in dicti Gregorii Praedecessoris, & Nostri desuper concessis literis plenius continetur.

§. 4. Cum autem, sicut Nobis fide dignorum relatione constitit, ad tranquillum statum, & concordiam Religionis praedicti Hospitalis maxime interfit, praedictam Nostri provisionem, & unionis dissolutionem effectum nunquam fortiri, sed in pristinum omnia restitui, & dilectus etiam, filius Alphonsus de Wignacourt dicti Hospitalis Magnus Magister praedicti Francisco, licet ille professionem per fratres Milites dicti Hospitalis emitti solitam non emisisset, minisque debitam in Conventu ejusdem Hospitalis residentiam, & solitas Caravanas fecerit, Commendam gratias des Expaulx nuncupatam Prioratus Aquitania ejusdem Hospitalis contulerit. Propterea Nos pro nostri Pastoralis officii munere, ne inter personas Religioni adscriptas discordiarum zizania irrepant, providere volentes, dictarumque literarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine provisionem dicti Bajulivatu Turcopilerii praedicti Francisco per Nos, ut supra factam, revocamus, cassamus, & annullamus, ac eundem Bajulivatu quovis modo vacantem, etiam si tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. Statuta Concilii ad Sedem praedictam legitime devoluta, ipseque Bajulivatu dispositioni Apostolicae specialiter, vel generaliter reservatus existat, & ad eum consueverit quis per electionem assumi, super eo quoque inter aliquos, cujus statum praesentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo tempore Datae praesentium non sit in eo alicui alii, quam praedicti Francisco, ut praefertur, specialiter Jus quaesitum: dicto Magisterio, donec Regnum praedictum ad obedientiam dictae Sedis reductum fuerit, de novo unimus, annectimus, & incorporamus, ita ut liceat pro tempore existenti Magistro dicti Hospitalis per se, vel alium, seu

Paulus V. huc unionem dissolverat;

Et Francisco Spinay d. Ba u livatu con-tulerat.

Ac deinde factas literas suspendiderat.

Nunc collationem a se factam revocavit.

Bajulivatu turco pilerii M. Magisterio unit donec Anglia Regnum ad S. A. obedientiam revertatur.

seu alios possessionem Bajulivatu, annexorum, membrorum, possessionum, Jurumque, & pertinentiarum praedictorum retinere, seu quatenus opus sit, propria auctoritate apprehendere, & donec dictum Regnum, ad obedientiam praedictam reductum fuerit, similiter retinere.

Derogat contrariis.

§. 5. Non obstantibus priori Nostri voluntate praedicta, ac Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris Nostri, & aliis Constitutionibus Apostolicis, nec non regula Nostri de non tollendo jure quaesito, ac dicti Hospitalis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis pro tempore existentibus Magistro praedicto, Conventui, ac Fratribus dicti Hospitalis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores Nostros, ac Nos, & Sedem praedictam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam motu, & scientia similibus, & potestatis plenitudine, etiam concistorialiter, vel per viam statuti perpetui, seu contractus, aut alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

Præcipit d. Bajulivatu oneribus facti.

Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de dignitatibus dicti Hospitalis speciales, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictae Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum: quas quidem literas, & processus habitos per eandem, & inde sequuta quocumque ad dictum Bajulivatu volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad affectionem dignitatum, seu beneficiorum, aliorum prejudicium generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qua, cujusque toto tenore habenda sit in Nostri literis mentio specialis.

Præcipit d. Bajulivatu oneribus facti.

§. 6. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem Bull. Rom. Tom. V. Par. III.

hujusmodi dictus Bajulivatu propterea debitis non fraudetur obsequiis, sed ejus congrue supportentur onera consueta.

§. 7. Quodque postquam dictum Regnum ad obedientiam praedictam reductum fuerit, unio, annexio, & incorporatio praedicta dissoluta sint, & esse censeantur, ipseque Bajulivatu in pristinum statum revertatur eo ipso, & insuper ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 29. Martii 1608. Pont. Nostri Anno III.

Irritamque hanc reddi unioe si Anglia ad d. obed. dicitur re-ducatur.

Dat. die 29. Martii 1608. An. III.

XCVIII.

Facultas Christianissimo Regi Franciae, perpetuo Administratori Militaris Ordinis Sancti Spiritus, Statuta pro illius prospero regimine necessaria, & utilia edendi, corrigendique, & immutandi.

PAULUS PAPA V.

Charissimo in Christo filio nostro Henrico Francorum Regi Christianissimo, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Majestatis tuae votis, quae ex catholicae religionis zelo prodire conspiciamus, libenter annuimus.

§. 1. Hinc est, quod Nos supplicationibus ejusdem Majestatis tuae, quae Militaris Ordinis S. Spiritus perpetuus administrator existit, nomine Nobis humiliter porrectis inclinasti, tibi, & pro tempore existenti dicti Ordinis Administratori, seu Magno Magistro, ut quaecumque statuta praedicti Ordinis, prout rerum, & temporum qualitas, & ratio exegerit, ac tibi, & Administratori, seu Magno Magistro pro tempore existenti expediens videbitur, corrigere, seu in meliorem formam reducere, reformare, alterare, mutare, & interpretari, ac alia dicti Ordinis, illiusque Militum, rerum, & bonorum, prosperum statum, regimen, & gubernium, felicemque directionem, & administrationem concernentia, ac alias Ordini, & Militibus praedictis necessaria, & utilia, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Trid. decretis, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apost. non contraria, de novo, ac ex integro condere, edere, & facere, libere, & licite possis, & valeas, ac possis, & valeat, plenam, & liberam facultatem, & licentiam, ac auctoritatem, Apostolica auctoritate, tenore praesentium concedimus, & elargimur.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die decima septima, Aprilis 1608. Pontificatus nostri Anno III.

Exordium.

Facultas datur Christianissimo Regi Galliae edendi, corrigendi, & immutandi statuta Militaris Ordinis S. Spiritus, licita tamen, & honesta, Concilii Trid. & Apostolicis Constitut. no contraria.

Derogatio contrariis.

Dat. die 17. Aprilis 1608. An. III.

XCIX.

Ex Reg. in Secret. Brev. Facultates Cardinali Joanni Garzia Millino Sedis Apostolicæ in Germaniam, & Hungariam Legato conceduntur.

PAULUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto Filio Nostro Joanni Garzia, Tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum, S.R.E. Presbytero Cardinali, Millino nuncupato, Nostro, & Apostolica Sedis ad Charissimum in Christo Filium Nostrium Rodolphum Hungaria, & Bohemia Regem Illustrrem, Romanorum Imperatorem electum, & Principes Germaniæ, & ipsam Germaniam, & Hungariam universas de latere Legato salutem, & Apostolicam benedictionem.

Solemne est Romanis Pontificibus hujus Sedis Legatos, qui præsertim ad Summos Reges, & remotas procul Provincias è latere destinantur, privilegiis Apostolicis, quantum fert temporis, & locorum ratio, cumulate proficere, ut, & ipsi illis suffulti possint in functione muneris sui, benignitatem hujus Sedis erga ejus fideles, & devotos, cum venerit usus, liberaliter imperitari.

Card. Millinus Legatus in Germaniâ, & Hungariâ

Facultates ei conceduntur.

Ecclesiis omnibus, Capitula, & Regularium Dignos visitandi.

§.1. Proinde, cum te ad Charissimum in Christo Filium nostrum Rodolphum, Hungariæ, & Bohemiæ Regem Illustrrem, in Imperatorem electum, ac Germaniæ Principes, & universam Germaniam, & Hungariam, omnesque illius Provincias, Civitates, & Terras, ac quæcumque eis adjacentia, & cætera alia earum Loca, ad quæ Te declinare contigerit, ad componendas hujus temporis discordias nostrum, & dicte Sedis de latere Legatum de Fratrum nostrorum consilio destinaverimus;

§.2. Nos, ut Germaniæ, & Hungariæ Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum prædictorum, eorumque personarum saluti, opera tua, consulatur, hoc tuum munus specialibus favoribus proficere, ut illis suffultus, juxta datam tibi a Domino sapientiam utaris provide, ac prudenter, sicut ad Dei gloriam, Populorum solamen, & ædificationem, ipsiusque Sedis decorem videris expedire.

§.3. Itaque ut Tu, & personis Germaniæ, & Hungariæ, Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & Locorum prædictorum ad te undecumque confluentibus, ubicumque domicilium habuerint, & undecumque originem trahent, opportune consulere, teque erga illos utilem, & benignum exhibere possis, circumspectioni tuæ per te, vel alium, seu alios viros probos, & idoneos, Patriarchales, Primatiales, Metropolitanas, & alias Cathedrales, & Collegiata, ac Parochiales Ecclesias, necnon Monasteria, tam virorum, quam mulierum, Prioratus, Præposituras, & loca secularia,

etiam Cluniacen., Cisterciens., Præmonstraten., ac quorumvis aliorum Ordinum etiam Mendicantium Regularia, necnon Hospitalia etiam exempta, dicteque Sedi immediate subiecta, vel quocumque alio privilegio suffulta, eorumque Capitula, Conventus, Universitates, Collegia, & personas, tam seculares, quam regulares etiam, ut præfertur, exemptas, & subiectas, quoties tibi videbitur, Apostolica auctoritate, visitandi, ac in illorum statum, formam, regulas, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitam, ritus, mores, & disciplinam, tam conjunctim, quam divisim, ac tam in capite, quam in membris, diligenter inquirendi, necnon Evangelicæ, & Apostolicæ doctrinæ, sacrorumque Canonum, & Generalium Conciliorum decretis, ac Sanctorum Patrum traditionibus, atque institutis inherendo, & alias, prout occasio, rerumque qualitas exegerit, quæcumque mutatione, correctione, emendatione, revocatione, & renovatione, vel etiam ex integro editione indigere cognoveris, reformandi, mutandi, corrigendi, & etiam de novo condendi, condita sacris Canonibus non repugnantia confirmandi, abusus quocumque tollendi, regulas, institutiones, observationes, & Ecclesiasticam disciplinam, ubicumque illa exciderint, modis congruis restituendi, & reintegrandi, prædicti Concilii Tridentini decreta, ubi nondum introducta sunt, proponendi, & custodiri præcipiendi, ipsaque personas, tam seculares, quam regulares, etiam exemptas ad debitum, & honestum vitæ modum revocandi, ac quicquid inde statueris, & ordinaveris, perpetuo observari faciendi.

§.4. Contra inobedientes, ac etiam contra falsarios, usurarios, raptos, incendiarios, & alios criminosos, & delinquentes quocumque, etiam exemptos, eorumque fautores, & receptores, jussumque dignitatis, ordinis, & conditionis fuerint, per viam accusationis, vel denunciationis, & etiam ex officio, etiam summarie, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura judicii, inquirendi, & procedendi, eosque, prout canonice requirunt sanctiones, & alias tibi videbitur expedire, puniendi.

§.5. Necnon horum criminum, & beneficiale, ac matrimoniales, & quæcumque alias causas Ecclesiasticas, prophanas, civiles, criminales, & mixtas ad Forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, sine præjudicio Ordinariorum, quoad causas hujusmodi in prima instantia coram eis, juxta Concilii Tridentini decretum, ubi illud receptum, & in usu est, cognoscendi, tam per viam simplicis querelæ, quam etiam quarumcumque appellationum a quibuscumque Judicibus Ordinariis, & etiam a Sede prædicta Delegatis interpositarum, & dicte durante legatione interponendarum, motas, & inchoatas, ac interim movendas cum omnibus earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, etiam summarie, simpliciter, & de plano

Contra reos procedendi.

Causas Ecclesiasticorum cognoscendi.

plano, ac sine strepitu, & figura Judicii, sola veritate inspecta, terminisque substantiabilibus, unico contextu, vel etiam non servatis, sed illorum loco præfixo termino, arbitrio tuo procedendi, audiendi, & sine debito terminandi, & ad hunc, ceterorumque contingentium effectum quocumque etiam per edictum publicum, confito prius, etiam summarie, & extrajudicialiter de non tuto ad illos accessu, citandi, & monendi, eisque, & etiam quibusvis Judicibus, ceterisque personis, quibus, & quoties opus fuerit, etiam per simile edictum, ac etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, nec non pecuniariis, tuo, vel Delegatorum tuorum arbitrio moderandis, & applicandis, inhibendi, ac contra inobedientes, & rebelles quoslibet censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus, aggravandi, interdictionem Ecclesiasticam apponendi, & relaxandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, seu causas ipsas alii, vel aliis idoneis, modo, & forma præmissis, ac cum simili, vel limitata potestate, pariter audiendas, & terminandas delegandi, quæcumque personas adversus sententias, res judicatas, & contractus quocumque, prout juris fuerit, in integrum restituendi; Juramenta quæcumque ad effectum agendi dumtaxat, quibuslibet relaxandi; Quocumque a quibusvis censuris, & pœnis simpliciter, vel ad cautelam, prout juris fuerit, absolvendi.

Ab irregularitatibus dispensandi.

§.6. Præterea quocumque ad te recurrentes, qui homicidium etiam voluntarium, necnon sacriligium, simoniam, & perjurium reatum quomodocumque commiserint, qui bellis interfuerint, qui manus violentas in Clericos, & Presbyteros, non tamen Episcopos iniecerint, & qui ratione Beneficiorum Ecclesiasticorum per eos obtentorum, Horas non dixerint, & intra tempus a jure statutum, vel fundatione, aut alias requisitum se ad Sacerdotium promovendi non fecerint, quive Beneficia Ecclesiastica contra Constitutionem se. rec. Joannis Papæ XXII. Prædecessoris Nostri, quæ incipit *Execrabilis*, aut alias indebite retinuerint, etiam ipsi, ac etiam alii quicumque ex aliis quibuscumque causis, fructus ecclesiasticos indebite, & quomodocumque perceperint; Et præterea eos, qui adulterium, incestum, sacrilegium, fornicationem, & aliud quodcumque peccatum carnis perpetraverint; Necnon literarum, & supplicationum Apostolicarum falsarios, usurarios, raptos, incendiarios, & aliorum quorumcumque criminum ad Forum Ecclesiasticum pertinentium reos, tam Clericos, quam Laicos, si hoc a te humiliter petierint, homicidas voluntarios, videlicet, ac in susceptis Ordinibus simoniacos Clericos, eis ab Altaris Ministerio perpetuo suspensis, alios vero simonia labe, occasione Beneficiorum infectos, Beneficia ipsi prius realiter dimissis, & qui fructus Ecclesiasticos indebite perceperint, illis pro facultate impetrantium, arbitrio tuo, Ecclesiis, & Locis, unde profecti sunt, restituis, vel in pauperes erogatis, vel etiam ipsis impetrantibus

Bull. Rom. Tom.V. Par.III.

in toto, vel in parte remissis, necnon Apostatas, postquam ad Ovile redierint, vel si necessitas, aut utilitas postulaverit, ad alios ordines pares, vel strictiores transferant, & profus quocumque alios in omnibus, & quibuscumque aliis casibus, etiam dicte Sedi reservatis, non tamen alias contentis in literis die Coenæ Domini legi consuetis, nec non excommunicationis, aliisque sententiis, censuris, & pœnis Ecclesiasticis, & temporalibus, quas propterea quomodolibet incurrerint, etiam in utroque Foro absolvendi, ac cum eis, & profus cum quibusvis aliis Clericis, & personis Ecclesiasticis super quacumque irregularitate, per eos, non tamen occasione homicidii voluntarii, vel bigamiæ quomodolibet contracta, etiam ipsi censuris hujusmodi sic ligati Missas, & alia divina Officia, non tamen in contemptum clavium celebraverint, vel alias se se divinis immiscuerint: ita, ut nondum promoti, omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines suscipere, actam ipsi, quam alii in susceptis, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & quacumque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, qualitercumque qualificata, qua tamen plura non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, recipere, illaque, & per eos obtenta retinere libere, & licite valeant; Ac super male ablatis, & retentis incertis, facta prius, si, & prout poterit, debita satisfactione, dispensandi, & ab eis, aliisque prædictis omnem inhabilitatis, & infamiae maculam, sive notam, contra eos insurgentem, penitus abolendi, & in pristinum statum restituendi.

Alias hic indicatas dispensationes concedendi.

§.7. Ac quibusvis in etate legitime constitutis, ac alias idoneis, ut ad omnes, & qui competenter beneficiati fuerint, vel etiam ubi, & Ecclesiarum, & locorum necessitas, aut utilitas id suaserit, ad titulum Patrimonii etiam ad sacros, & Presbyteratus Ordines a suo Ordinario in unitate Fidei, & dicte Sedis obedientia persistente, vel cum ejusdem, aut Vicarii sui testimonio alioquin a quocumque maluerint Catholico Antistite, gratiam, & communionem dicte Sedis habente extra Romanam Curiam, & in propria Dioecesi residente, etiam quoad sacros Ordines, quibusvis tribus Dominicis, vel aliis festis diebus, etiam extra tempora a jure statuta: ac etiam quibusvis aliis, juxta canonicas sanctiones, qualificatis, earum Civitatum, & Dioecesium, in quibus similes Antistites non fuerint, ut pariter a quocumque alio voluerint Catholico Antistite clericali charactere insigniri, & ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, ut præfertur, promoveri, & in illis sic promoti, etiam in Altaris Ministerio ministrare possint, licentiam tribuendi. Insuper cum patientibus defectum natalium, si consideratis diligenter circumstantiis universis, quæ citra idoneitatem personarum fuerint attendenda, & si paternæ non sint incontinentiæ imitatores, sed bonæ conversationis, & vitæ, aliaque eis merita suffragentur, ad dispensationis gratiam obtinenda.

Q 9 2